

Kresťanstvo - Čo to je?

written by Drahoslav Vajda | 1. októbra 2024

Mnohí ľudia sa hlásia ku *kresťanstvu* a o sebe tvrdia, že sú *kresťania*. Nieкто zdôvodňuje toto tvrdenie tým, že chodí do kresťanského kostola. Iný tým, že patrí do nejakej kresťanskej cirkvi alebo vstúpil do nejakej organizácie či hnutia, ktoré má v názve slovo „kresťanské“ a teda je kresťanom.

Alebo iný hovorí: „Ja som sa narodil v kresťanskej rodine, moji rodičia sú kresťania a tak aj ja som kresťan“. Alebo preto sa považuje za kresťana, že ho jeho rodičia dali pokrstiť alebo preto, že prevádza rôzne kresťanské náboženské alebo modlitebné aktivity – a mnoho ďalších argumentov, ktoré počúvame od ľudí, ktorí sa považujú a prehlasujú za kresťanov.

Ľudia robia rôzne náboženské činnosti v presvedčení, že tým, že to konajú sú, alebo sa stanú kresťanmi a po smrti večnosť budú tráviť v nebi. Vykonávanie týchto činností, ale ani rodinný pôvod však z človeka neurobí kresťana. Položme si otázku: *Čo kresťanstvo vlastne je?*

Ako už samotné slovo kresťan, kresťanstvo, naznačuje, toto pomenovanie asi nejako súvisí s menom Ježiša Krista. Traduje sa, že toto označenie vzniklo v Sýrii v meste Antiochia (Sýrska Antiochia). Tam prišli učeníci Ježiša Krista z Jeruzalema a cestou všetkým rozprávali o svojej viere a rovnako tak aj v Antiochii. Kázali hlavne tu žijúcim Grékom. Títo horlivo počúvali a mnohí z nich uverili a vierou sa obrátili k Ježišovi Kristovi. Založili zbor, pravidelne sa stretávali a vyučovali sa Božiemu slovu. A Božie slovo ovplyvnilo každodenný život týchto veriacich, takže oni inak mysleli, hovorili a jednali. Ich život sa zmenil, stali sa inými a to až tak, že ostatní ľudia si to všimli a divili sa aká zmena to u nich nastala. Ich život niesol znaky niečoho nového, novej kvality.

Pretože títo ľudia všade hovorili o Kristovi, hovorili a konali tak, ako on učil a kázal, napodobňovali ho svojim spôsobom života, ostatní im prisúdili meno „christianois“ (grécky) – Skutky 11:26. Tak boli označovaní ľudia, ktorí verili v Ježiša Krista a žili tak, že ich súčasníci poznali, že žijú podobne ako Ježiš Kristus. Toto slovo sa v Novom zákone vyskytuje ešte na ďalších dvoch miestach. Všeobecná mienka je, že odtiaľ pochádza dnešné pomenovanie „kresťan“, „kresťania“ „kresťanstvo“.

Toto vysvetlenie, ktoré je jedno z možných vysvetlení, ktoré sa usilujú o vysvetlenie slova „kresťan“, ale nie je možné prijať. Dôvod je nasledovný: Na mieste slova, na ktorom sa v našich prekladoch Písma nachádza slovo „kresťan“, „kresťania“ (Skutky 11:26, 26:28; 1. Petrov 4:16), v gréckom Novom zákone (Textus Receptus) stojí slovo „christianos“. Toto slovo podľa jeho pôvodného významu v gréčtine, by sme do slovenčiny mali prekladať ako „nasledovník Krista“, či „prívrženec Krista“, čiže „kristovec“.

Iné vysvetlenie pôvodu slova „kresťan“ sa opiera o akt krstu – o slovo „krst“, „krstiť“. Tí, ktorí uverili v evanjelium Ježiša Krista na znamenie svojej viery sa dávajú „pokrstiť“. Pritom pod biblickým krstom rozumieme symbolické ponorenie celého veriaceho pod hladinu vody. Aj tu otázka ale znie: *Odkiaľ sa vzalo pomenovanie aktu ponorenia do vody slovom „krst“?*

V gréckom Novom zákone je tento akt pomenovaný slovom „baptizó“, čo podľa biblických učiteľov doslovne znamená: „celkom ponoriť, ponárať do tekutiny (vody)“ a potom z nej vytiahnuť. V anglických prekladoch Písma je akt vodného krstu veriacich pomenovaný slovom „baptize“, ktoré nie je prekladom, ale je len transkripciou (prepisom) gréckeho slova „baptizó“ do angličtiny. V slovenských i českých prekladoch situácia je obdobná. V týchto tiež nie je grécke slovo „baptizó“ prekladané, ale je nahradené slovom „krstiť“, teda novovytvoreným slovom. A zdá sa, že tak je to s pomenovaním aktu ponorenia veriaceho do vody aj v ostávajúcich slovanských jazykoch. Dnes sa v

niektorých denomináciách akt krstu praktizuje inak ako v apoštolskej dobe a tiež mu je daný aj iný význam. Krstia sa nemluvňatá a to spôsobom pokropenia.

Tým, že toto slovo je novo vytvorené, slovo *krst* (*krstif*) dostáva nový, iný obsah a iný význam aký má slovo „baptizó“ gréckom Novom zákone. V niektorých cirkvách sa aktu krstu pripisuje spásonosný význam. Učí sa, že krstom dochádza k znova zrodeniu. Krstia sa nemluvňatá (kojenci). Toto učenie a takýto krst je v rozpore z učením Písma, podľa ktorého spasenie je z milosti z viery v evanjelium Ježiša Krista a krst je vyznaním znovuzrodenia (ktoré už prv nastalo), ale nie samotným znova zrodením. V skutočnosti toto učenie o krste je učenie spasenia zo skutkov, že človek je znova narodený (spasení) zo skutku aktu pokrstenia.

Slová „kresťan“ („kresťania“) a „kristovec“ („kresťovci“) nie sú identické a nie je možné považovať ich za synonymné pojmy. Líšia sa svojim obsahom a významom. Preto sa nedá stotožniť so všeobecnou mienkou, že slovo *kresťan* historicky vzniklo v sýrskej Antiochii.

Snažil som sa vypátrať pôvod slova „kresťan“, ale neúspešne. Podľa všetkého vypátrať pôvod tohto slova nie je možné. Stopa vedie do obdobia pôsobenia vierozvestcov Cyrila a Metóda, do obdobia Velkomoravskej ríše a rokov po nej, ale tam sa stráca. V čase prvých prekladov Biblie do češtiny v 15. storočí sa toto slovo bralo ako už vžitým a ustáleným pojmom pre príslušníkov náboženstva, ktorého ústrednou postavou a symbolom bola osoba Ježiša Krista.. Nech by však bolo historicky správne ktorékoľvek vysvetlenie slova „kresťan“, „kresťanstvo“, všetky vysvetlenia majú jedno spoločné: Toto pomenovanie súvisí s vierou v Pána Ježiša Krista. Súvisí s vierou v Božieho Syna, Ježiša Krista z Nazareta, ktorý prijal ľudské telo, aby zaplatil za hriech človeka.

Kresťania sa svojim vonkajším vzhľadom ničím nelíšia od iných ľudí. Nenarástli im krídla a dážd' prší aj Slnko svieti na nich rovnako ako na iných ľudí. A predsa! Je tu niečo, podľa čoho ich možno identifikovať.

Kresťan uveril, že Boh je a že je živý. Úprimne hľadal a našiel cestu k Bohu a v pokore srdca sa vrátil späť k svojmu Stvoriteľovi. Obracia sa k Bohu ako ku svojmu nebeskému Otcovi. Má k nemu postoj rešpektu a úcty. Má s Bohom živý vzťah. Kresťanstvo, striktné stojace na Božom slove, je výrazom tejto skutočnosti.

Kresťanstvo je životný štýl. A to je to, podľa čoho je kresťan najlepšie rozpoznateľný. Kresťan uveril v Ježiša Krista a svojim životom sa snaží naplniť jeho slová a žiť tak, ako žil Kristus. Biblia – Božie Slovo – je zdrojom jeho poznania a štandardom pre jeho život. U kresťana je zhoda slov a skutkov. Kresťan miluje Ježiša Krista a túto lásku dokumentuje svojim životom.

Reálny, existujúci, žijúci kresťan má nedostatky, chyby a dopúšťa sa omylov. Ale! Má silu vstať a znovu kráčať. Nečerpá zo svojho, nejde vlastnou silou. Zdrojom jeho sily, pokoja, radosti je Ježiš Kristus. Kresťan nie je dokonalý, ale je nasmerovaný, otočený k Ježišovi Kristovi. Kráča s očami upretými na tento cieľ. Nie je dokonalý, ale smeruje k dokonalosti. Smeruje k večnému životu a je otočený tvárou tam, kde je Ježiš Kristus. A to je ďalšia charakteristika kresťana a kresťanstva.

Slovo *kresťan* by teda malo vyjadrovať to, čo uvádzame v predchádzajúcich odsekoch. Keď sa však zamyslíme na obsahom slova „kresťan“ ako je používané v bežnom živote a literatúre musíme pripustiť, že toto slovo v slovenčine nevyjadruje podstatu skutočnosti, ktorú by malo jednoznačne vyjadrovať. Toto slovo má široký a nejednoznačný obsah. Používa sa na označenie (pomenovanie) všeličoho možného, ako o tom píšeme aj vyššie. Najčastejšie sa ním označuje rodinné pozadie alebo cirkev a kostol, ktoré príslušný človek navštevuje, ale nie jeho vnútornú podstatu, teda to, kým človek svojou vnútornou podstatou po obrátení sa k Bohu a uverení evanjeliu v skutočnosti je.

Tým, že sa niekto za kresťana označuje, alebo je týmto slovom označovaný neznamena, že svojou podstatou kresťanom aj je. Slovo „kresťan“ je v skutočnosti len *terminus technicus*, čiže názov, odborný výraz, technický termín, pomenovanie. Kto nepozná obsah tohto slova, zo samotného slova nevie usúdiť o čo ide, čo sa týmto slovom chce povedať. Zo samotného slova „kresťan“ bez ďalšieho vysvetlenia nie je zrejmé, že ide o nasledovanie Krista – jeho učenia a jeho spôsobu života. Slovo „kristovec“ túto skutočnosť už jednoznačne vyjadruje a jednoznačne identifikuje nositeľa tohto pomenovania.

Slovo „kristovec“ už priamo, samo osebe hovorí, že ide o nasledovníka Krista. *Kristovec (kristovci)* je už výstižná a jednoznačná identifikácia človeka (ľudí), ktorý uveril evanjeliu Ježiša Krista, v pokání a viere sa obrátil k Ježišovi Kristovi a teraz je jeho nasledovníkom. Boh takéhoto znova zrodil a teraz je *novým stvorením v Kristovi* (2. Korintským 5:17). Pomenovaním *kristovec* alebo *nové stvorenie v Kristovi* sa identifikujem aj ja v prostredí obrátených ľudí.

Druhá strana tejto mince (pomenovanie „kresťan“) je tá, že nie všetci, ktorí seba označujú slovom *kresťan*, môžu o sebe povedať, že sú *novým stvorením v Kristovi*. Avšak aj slovo „kresťan“ je užitočným slovom. Je zrozumiteľným a vhodným pomenovaním, keď chceme niekomu povedať k akému náboženstvu sa hlásime či patríme. Alebo, keď chceme povedať aké bohoslužby, či kostol navštevujeme. Čiže, keď o sebe chceme povedať, že nie som ateista, mormon, moslim, budhista, nepatrím do cirkvi Svedkov Jehovových atď., čo je pre „nekresťana“ dobre zrozumiteľná identifikácia. Neobrátený človek, „nekresťan“ pomenovaniu „kristovec“ by nerozumel, ako aj nerozumie, lebo takému sú osoba a dielo Pána Ježiša Krista asi málo čo hovoriace. Pomenovaním „kresťan“ sa identifikujem aj ja v prostredí neobrátených, v Ježiša Krista neveriacich ľudí. Tiež tak aj v článkoch, keď ide len o jednoduché vyjadrenie viery alebo označenie príslušnosti ku kresťanskému náboženstvu ako odlišeniu od iných náboženstiev.

So slovom *kresťan* je to ako s každým iným pojmom. Treba ho správne používať. Jeho správne použitie závisí od situácie v ktorej sa nachádzame, čo ním chceme povedať a s kým práve hovoríme.

Záverom o slovách „kresťan“ a „kristovec“ môžeme povedať nasledovné:

Slovo *kresťan* poukazuje na príslušnosť k náboženstvu. Ním sa označujú tí, ktorí sa hlásia ku *kresťanskému náboženstvu*, ku *kresťanstvu*. Toto slovo hovorí o vonkajšej stránke života vedeného a praktizovaného v rámci kresťanského náboženstva. Hovorí o príslušnosti k náboženstvu, ale nehovorí o *vnútornej podstate človeka*, ktorý sa ním označuje.

Slovo *kristovec* hovorí, že človek, ktorý sa ním označuje drží učenie a životný štýl Ježiša Krista. Aj toto slovo hovorí o príslušnosti ku kresťanstvu, ale už konkrétne špecifikuje vieru a spôsob života – Pán Ježiš Kristus je jeho Boh a Pán. Tiež hovorí o tom, že v jeho živote uverením v evanjelium Ježiša Krista nastala zmena. Pred uverením *hriešnik* po uverení *nové stvorenie v Kristovi*. Túto zmenu v ňom urobil Boh. Ak niekto o sebe hovorí, že je *kresťan*, ešte to neznamena, že je *novým stvorením v Kristovi*.

Moje identifikácia je nasledovná: Podľa príslušnosti k náboženstvu som *kresťan*, resp. *kristovec*. Podľa prirodzenosti som bol *hriešnik (starý človek)* a po uverí som *nové stvorenie v Kristovi*.

1. Základ kresťanského života

Pre všetko v živote potrebujeme nejaký základ. Naše konanie sa musí o niečo opierať. Pri posudzovaní, pri prijímaní nových názorov, pri jednaní s ľuďmi vždy sa opierame o nejaké normy, vždy vychádzame zo základných predpokladov, ktorým dôverujeme, o ktoré sa opierame a na ktoré sa odvolávame. Náš život, náš spoločenský pohyb a vzťah k prirodzenému a nadprirodzenému svetu

vychádza práve z toho, čo sme do nášho života položili ako základ, čo sme prijali ako normu a pravdu, o ktorú sa ďalej opierame, vychádzame z tejto pravdy a spoliehame sa, že je pravdou bez ohľadu na meniace sa vonkajšie či vnútorné okolnosti. Potrebujeme vychádzať zo správnych predpokladov ako v materiálnom, tak aj v duchovnom živote, lebo len tak naše úvahy a závery z nich urobené budú v zhode s materiálnou či duchovnou skutočnosťou v ktorej sa nachádzame.

Náš pozemský život je niečo ako stavanie budovy. Tak ako pri stavaní budovy najprv potrebujeme položiť dobrý a pevný základ, aby sa budova nezrútila, tak je tomu aj s našim duchovným životom a tak je tomu aj v kresťanstve. Čo je dobrý základ pre budovu, dom, to nám povedia inžinieri-stavbári. Čo je základom kresťanského života o tom hovorí Biblia.

V Biblii máme na rôznych miestach život kresťana prirovnaný k budovaniu alebo stavaniu budovy. Základy sú prvou a najdôležitejšou časťou budovy. Určujú maximálnu výšku a váhu budovy. Slabý základ - a výsledkom slabá a malá budova. Medzi základom a budovou je úzky vzťah. Tak tomu je aj v duchovnom živote. Človek sa nadchne pre krásne myšlienky kresťanstva, ale ak nepoloží dobrý a pevný základ, jeho duchovná budova sa nakláňa a často aj zrúti. Z nadšenia, zo zápalu ostane často len zrúcanina nádejí, sľubov, modlitieb a často nesplnených a nedosiahnutých zámerov. A dôvod zlyhania je jeden: je to základ, ktorý nebol položený riadne a nemohol uniesť budovu, ktorá mala byť na ňom postavená.

Čo je Bohom určený základ pre život s nim?

Biblia na túto otázku dáva jasnú odpoveď: „...iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus“. Ježiš Kristus je základ, základný kameň, ktorý pre našu duchovnú stavbu dal sám Boh. Pravý základ kresťanského života je Ježiš Kristus sám - nič iného a nikto iný. Nemôže ním byť žiadny obrad, ceremoniál, filozofia alebo niečo iné, ale len sám Ježiš Kristus a viere v neho. Len on je tou pravou skalou, pravým a skutočným základom a len v ňom a skrze neho je spasenie našich životov. A len na tomto základe budovaný život je životom s Bohom, Božou stavbou. (Pozri aj článok *Budova kresťanskej viery*.)

2. Rozpoznanie falošného základu - značky na bludných cestách

Často prichádzajú za nami ľudia a hovoria o potrebe dať si do poriadku náš vzťah s Bohom. To je správna a dobrá rada, užitočné napomenutie. Ide ale o to, čo nám ponúkajú ako správnu cestu, čo nám ponúkajú ako riešenie pre náš život. A pre človeka vyvstáva otázka, ako rozpoznať, či to, čo nám hovoria a ponúkajú, je naozaj tou správnou cestou, ktorá nás naozaj privedie k Bohu. Rozpoznať to môžeme podľa odpovedí na tri nasledovné otázky:

1. Kto je Ježiš Kristus?

Biblická odpoveď: Ježiš Kristus je Boh. Stal sa človekom a zomrel na kríži za naše hriechy. Vstal z mŕtvych a je živý. Sedí po pravici Otca v nebesiach. Niet iného Spasiteľa. Niet iného prostredníka medzi Bohom a človekom, vierou v ktorého by sme mohli byť spasení.

2. Čo je Biblia?

Biblická odpoveď: Je to zapísané Božie slovo. Všetko, čo potrebujeme vedieť o Bohu, o Ježišovi Kristovi, o ceste spásy sa môžeme dozvedieť len a len z Biblie a prostredníctvom nej. Nie z iného zdroja - takého zdroja niet.

3. Ako môžeme byť spasení?

Biblická odpoveď: Spasenie je z milosti, nie zo skutkov. Je to dar. Spasení sme jedine vierou v Ježiša

Krista. Z milosti a jedine vierou. Žiaden ľudský skutok nie je dostatočný k tomu, aby sme sa dostali do neba.

Toto sú tri najdôležitejšie otázky a podľa odpovedí na ne sa už dá zorientovať, či ide o biblické spoločenstvo, biblické kresťanstvo alebo nie. Okrem tohto ľudia zo siekt a kultov tvrdia, že oni sú tí praví a jedine oni majú pravé poznanie a učenie o ceste spasenia – nie iní, ale výlučne len oni majú pravé a plné poznanie. Všetkých ostatných popierajú, znevažujú a odmietajú.

Falošné učenia, spoločnosti, ktoré ponúkajú falošný základ, nesprávnu cestu, aspoň na jednu z týchto otázok dajú inú ako uvedenú odpoveď. Môžu popierať božstvo Pána Ježiša Krista a jeho nadprirodzené narodenie z panny. Môžu vám hovoriť, že spasený môžete byť zo skutkov alebo kombináciou milosti a vlastných skutkov. Možno vám budú popierať Bibliu ako Božie slovo a tvrdiť, že Biblia je len ľudské slovo, ľudské dielo a jedine ich učenie je to správne a pravdivé – alebo, že len ich preklad Biblie je správny.

Budú vás presviedčať, že jedine oni sú tým pravým spoločenstvom (cirkvou), v ktorom nájdete svoje spasenie. Povedané inými slovami: Budú tvrdiť, že ich cirkev (spoločenstvo) je spásenosná. Budú tvrdiť, že v ich cirkvi sú nazhromaždené poklady milosti, z ktorých pre svoje spasenie budete môcť čerpať, ak sa stanete členom ich cirkvi, lebo inak spasený nebudete.

Toto sú hlavné značky bludných ciest.

Jediným, Bohom určeným základom pre spasenie človeka je Ježiš Kristus, ktorý sa stal človekom a zomrel za naše hriechy. Vierou v neho a jeho dielo na kríži, môžeme dosiahnuť odpustenie hriechov a byť spasený tak, ako o tom dáva výpoveď Biblia, ktorá je zapísaným Božím slovom.

Súvisiace články: [Starý a nový človek](#), [Cesta k Bohu](#); [Budova kresťanskej viery](#)

Umiestnené: 1. 9. 2024

Upravené 23. 10. 2024